

Fleute make

On wenn de Saff weer klaatert in de Struk,
Dann ös et so van ölders her en Bruk,
Dat sech de Junges Fleutjes maaken. —
Dat woore vör ons schöne Saaken. —
Van Weejenhold ging dat besonders fein,
Den Baß wor dor so glatt on rein.
Et Mets herüt — en Kärw gemak —
On dann et Mondstök affgeflak,
Nau ene Reng öme Stock gants rond:
Duj woor heij all en betjen bont.
En betjen Spej
Hört ok dorbej.
Dann geet dat: Pek, pek, pek! mät 't Heff,
Böß dat den Baß nit faß mär kleff,
Dor mot mej höbben vööl Gedöld;
Wenn't ritt kapott — ös mej sälws schöld!
Dormät den Tid nau nit so lang,
Seng't mej sech well en Stöck dormang:

„Tsip, tsip, tsip!
Wuneer ös't Fleutje rip?
Well in de Mai,
Well in de Mai,
Wenn jeder Vogel legt en Ei.
Tsip, tsip, tsip!
Wuneer ös't Fleutje rip?
Tsip, tsip, tsap!
Geet't Fleutje noch nit aff?
Wej schmitten et Stöcksken in de Rhin,
Dann sall et well en Fleutjen sin!
Tsip, tsip, tsap!
Dann geet et Fleutjen aff!“

On had mej dat en Dutsend mol gesongen,
On dorbej nit gespart de Longen,
Dann worden et noch eens versök —
On meistens ös et ok geglök!
On had dann jeder Jong sin Fleut,
Gow't en Konzert! — Dat wor en Freud!

Heinrich Nesbach